

Pr. prof. Adrian Chiagă

Prof. Cristina Chiagă

Împărăția virtuților

SMERENIA

Portarul virtuților

EDITURA EGUMENIȚA

2022

Cuprins

Împărăția virtuților	5
Sfântul Ierarh Nectarie	7
1. Silivria	7
2. Scrisoarea către Dumnezeu	13
3. Învățătorul Anastasie	18
4. Ieromonahul Nectarie	23
5. Mitropolitul Pentapolisului	26
6. Părintele Director	29
7. Raiul din Eghina	33
8. Sfinții sunt nemuritori	39
Smerenia – Portarul virtuților	49
Cu virtuțile la joacă	53
Rezolvări	59
Bibliografie	62

Împărăția virtuților

Bun venit în minunata Împărăție a Virtuților. Ne-am întâlnit în volumele precedente cu Împărăteasa **Iubire**, cu mama acesteia, **Ascultarea** și cu prietena cea mai bună a Împărătesei, ghidul virtuților, **Credința**. Portarul ce păzește intrarea în Cetate este **Smerenia**. Pe cât de simplu este acest portar în vorbe, în gesturi și în purtare, pe atât de înfricoșător este celor ce vor să ia cu asalt poarta Împărăției. Nu lasă a intra decât pe acei ce se leapadă de egoismul lor, de sinele puternic ce îl au. O, câți nu au făcut întoarsă calea pentru că nu au reușit să înduplece pe acest Portar să îi lase să înăuntru. Și nimeni din Împărăția Mândriei nu a putut intra până acum în Împărăția Iubirii și nici nu va reuși, atât timp cât va străjui **Smerenia**.

Această minunată virtute a învățat la școala cea mai înaltă de pe pământ, la Școala Mântuitorului, pe Golgota. Domnul nostru Iisus Hristos a iubit foarte mult smerenia, deoarece, „chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (*Filipeni 2, 7-8*). Tot El se dă pe sine ca pildă: „Învățați de la Mine, căci sunt blând și smerit cu inima!” (*Matei 11, 29*).

Nu există virtute mai încântătoare decât **Smerenia**. Toate virtuțile privesc la ea cu admirație, cu toate că ea, în ciuda tuturor acestor înalte calități ale sale, se vede cea mai mică dintre toate. Părerea de rău pentru cele săvârșite îl aduce pe om în fața porților Împărăției, plânsul pentru acestea îl face să bată în aceste minunate porți, dar **Smerenia** este cea care poate deschide calea spre Împărăție.

Împărăteasa Mândrie stă pe tron înalt și râde de **Smerenie** cum stă ea umilă la poarta împărăției virtuților. Mândria râde pentru că în lumea oamenilor este foarte apreciată și cinstită. **Smerenia** nu prea este luată în seamă în lumea noastră. Pe pământ, cei tari îi biruiesc pe cei slabi. O bună parte din cei bogați, cu funcții înalte, din cei ce dețin puterea, se înalță și domnesc alături de împărăteasa lor, Mândria. Dar în împărăția lui Dumnezeu aceștia vor fi smeriți, iar cei slabi și smeriți din lume vor fi înălțați de Dumnezeu. **Smerenia** îi va îmbrăca pe cei ce au iubit-o în cele mai alese haine împărătești și le va dăruia palate minunate, în care se vor bucura veșnic.

Mândria s-a răspândit ca un virus în inimile oamenilor, dar până la final **Smerenia** va câștiga și-L va aduce pe Mântuitorul să împărătească în inimile tuturor.

Sfântul Ierarh Nectarie

1. SILIVRIA

Soarele galben-roșu, aflat la asfințit, trimitea raze jucăușe către fratele său geamăn ce zâmbea din apă. Marea Marmara părea că a luat foc. Totul în jur era inundat de o lumină caldă, blândă și strălucitoare. Vecernia se terminase. A doua zi era praznic mare pentru creștini, dar cu și mai mare importanță pentru cetatea Silivriei. Urma sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului.

Soții Dimos și Vasiliki au hotărât să meargă puțin în port înainte de a ajunge acasă. Știau că cei mici se vor bucura. Și aveau și de ce.

- Smaragda, Sevasta, veniți să le vedeți. Deja au ajuns în port, strigă Haralambos.

- Anastasie, fugi și ai grijă de ei să nu intre în apă.

- Bine, mamă! Pot să o iau pe Mariona în brațe ca să-i arăt și ei?

- Las-o! Este încă mică. Nu știu cât o să înțeleagă. O să rămână cu mine. Dimitris și Grigorie, mergeți și voi.

Frații se aliniază pe malul portului. Priveau cum marea se umpluse de corăbii mici și mari, de bărci colorate care încă mai veneau din toate părțile. Așteptau cu mare bucurie acest

eveniment. Multe din ele erau din părțile Greciei. Orașelul, aflat cam la șaptezeci de kilometri de Constantinopol¹, devenea deodată neîncăpător. Cu peste patru veacuri în urmă era un oraș grecesc prosper. De când invadaseră otomanii, grecii ortodocși au fost mult prigoși. Cu toate acestea, majoritatea locuitorilor erau greci ce încercau să-și păstreze tradițiile lor străvechi și credința ortodoxă.

În catedrala metropolitană din centrul Silivriei era icoana făcătoare de minuni „Preasfânta harului celui mare”. Se spune că în timpul cruciadei din 1204, cruciații latini care jefuiseră Constantinopolul au naufragiat în Silivria. Aveau cu ei și această icoană, furată din catedrala „Sfânta Sophia”. De atunci icoana a rămas în acest orașel și în fiecare an, de praznicul Nașterii Maicii Domnului, pelerinii vin de pretutindeni spre a cere ajutorul Preasfintei. Erau și pelerini care, în semn de smerenie și jertfă, spre a primi binecuvântarea Maicii Domnului, veneau desculți, chiar și de la mari distanțe.

Anastasiu era cam de paisprezece ani. Se născuse în anul 1846, chiar de ziua Acoperământului Maicii Domnului², pe care a iubit-o nespus toată viața sa. Avea o fire contemplativă. Era un copil serios, ascultător, smerit și blând. Îi plăcea foarte mult să învețe și să citească. Cât de frumoase puteau fi cursurile de greacă veche, limba în care s-au scris atâtea cărți extraordinare, limba scripturilor și a filosofilor antici. De la biserică era nelipsit. Îi plăcea să citească din Sfânta Scriptu-

---

¹ Oficial, fosta capitală a Imperiului Bizantin și a Imperiului Otoman a primit denumirea turcă de Istanbul la 28 martie 1930.

² 1 Octombrie.

ră și alte cărți duhovnicești și să se roage. Mama îl învățase credința ortodoxă, dar cele mai multe rugăciuni le știa de la bunica. La întoarcere, copilul s-a apropiat de Vasiliki.

- Ce este, Anastasie? Te văd gânditor și cam tăcut în ultimul timp. Ce ai pe suflet? întrebă ea, strângându-l la piept.

- Mamă, știi că îmi place să studiez. Nu vreau să mă opresc aici. Vreau să merg în Constantinopol pentru a-mi continua studiile.

- Ești un băiat isteț. Ai o vârstă deja și vezi bine situația noastră. Cei doi frați mai mari au înțeles, sper ca și tu să fii înțelegător. După tine mai sunt încă patru frați mai mici. Cu ce să-i hrănim, dacă o să te susținem pe tine la studii? Și chiar dacă am vrea și tot nu am avea această posibilitate de a te trimite la Constantinopol.

- Vezi bine, fiule, că mâinile noastre nu se opresc de dimineață până seară, pentru a putea să punem pe masă hrana voastră, interveni și tatăl.

- Doar să mă lăsați să plec, dragii mei! Nu vă cer bani, ci doar binecuvântarea voastră.

- Unde să pleci și cum să te descurci tu? Ești încă mic, iar oamenii nu sunt cu toții buni. Unii pot profita de tinerețea ta.

- Voi munci. Nu mi-e frică de muncă. Și cred că Bunul Dumnezeu nu mă va părăsi și mă va ajuta să îmi pot continua studiile. Și o să vă trimit și vouă câte ceva din ce o să câștig.

- Dacă așa este vorba, atunci după praznic poți să mergi cu ajutorul Domnului și al Preacuratei. Singura bogăție pe care ți-o pot da este credința în Dumnezeu, zise mama, eliberând o lacrimă din ochi.

